

**Kirjallisuuskatsaus: Tekemällä oppimisen sekä
ulkoilmapedagogiikan positiiviset vaikutukset
lapsen oppimiselle ja kehitykselle**

ROKL0724 Kandidaatintutkielma

Laatijat:
Anni Lindqvist
Helmi Lehti

10.4.2025
Rauma

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu
Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

Kandidatutkielma

Oppiaine: Kasvatustiede, varhaiskasvatuksen opettajan tutkinto-ohjelma

Tekijät: Anni Lindqvist & Helmi Lehti

Otsikko: Ulkoilmapedagogiikan sekä tekemällä oppimisen positiiviset vaikutukset lapsen oppimiselle ja kehitykselle

Ohjaaja: yliopistonlehtori Anitta Melasalmi

Sivumäärä: 25 sivua

Päivämäärä: 10.4.2025

Kandidaatintutkielmamme tarkasteli ulkoilmaoppimisen sekä tekemällä oppimisen hyötyjä lapsen oppimisen ja kehityksen kannalta. Tutkimuksen pääosassa oli selvittää, kuinka nämä kaksi pedagogista lähestymistapaa tukevat lapsen oppimista sekä sosiaalista, emotionaalista ja fyysistä kehitystä.

Ulkoilmapedagogiikka tarkoittaa oppimista, joka tapahtuu suunnitelmallisesti perinteisen luokkahuoneen ulkopuolella. Se ei ole pelkästään satunnaista ulkoilua tai retkeilyä, vaan pedagogisesti valmiiksi mietittyä toimintaa, jota toteutetaan ulkona. Ulkoilmapedagogiikkaa voidaan toteuttaa luonnossa tai muussa ulkoympäristössä. Ulkoilmapedagogiikka on osa tekemällä oppimisten periaatetta, koska ulkona toteutettu oppiminen on aina tavallista luokkahuoneoppimista aktiivisempaa ja luonteeltaan toiminallisempaa. Lapsi oppii ulkona toiminnan, leikin, vuorovaikutuksen sekä kokeilun kautta, mikä tekee oppimisesta mielekästä.

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, minkälaisia hyötyjä ulkoilmapedagogiikasta on lapsen oppimisen ja kehityksen kannalta sekä, miten ulkoilmapedagogiikassa hyödynnetään tekemällä oppimista. Tutkimus toteutettiin kirjallisuuskatsauksena, jossa analysoitiin aiempia tutkimuksia liittyen ulkoilmapedagogiikan hyötyihin sekä tekemällä oppimisen hyötyihin osana ulkoilmaoppimista.

Tutkimustulosten perusteella todettiin, että ulkoilmapedagogiikkaa toteutetaan niin Suomessa kuin muualla maailmassa, mutta se näyttöytyy hyvin eri tavalla eri maiden pedagogiikassa. Yhteistä kaikille maille ja ulkoilmapedagogiikan toteutukselle on se, että ulkona tapahtuva oppiminen nähdään lapselle luonnollisena ja merkityksellisenä tapana oppia.

Tutkimustulokset tukevat sitä, että ulkoilmapedagogiikka sekä tekemällä oppimien voivat yhdessä edistää lapsen oppimista monipuolisesti. Tulosten perusteella voidaan niin tekemällä oppimisella kuin ulkoilmapedagogiikalla todeta olevan laaja-alaisia ja myönteisiä vaikutuksia lapsen kehityksen eri osa-alueille. Kehityksen osa-alueita ovat esimerkiksi, kognitiiviset, fyysiset, motoriset, sosiaaliset sekä vuorovaikutukselliset taidot.

Avainsanat: tekemällä oppiminen, ulkoilmapedagogiikka, varhaiskasvatus

Sisällysluettelo

1	Johdanto	1
2	Teoreettinen viitekehys	3
2.1	Ulkoilmapedagogiikka	3
2.2	Luonto oppimisympäristönä	3
2.3	Tekemällä oppiminen	4
3	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset	7
4	Menetelmä	8
4.1	Tutkimuksen toteutus	8
4.2	Aineiston käsittely ja analysointi	9
4.3	Hakuprosessi ja analyysi	10
5	Tulokset	13
5.1	Ulkoilmapedagogiikan hyödyt lapsen oppimisen ja kehityksen tukijana	13
5.2	Tekemällä oppimisen toteutuminen ulkoilmapedagogiikassa	15
6	Pohdinta	17
7	Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus	19
	Lähteet	20

1 Johdanto

Luonto voidaan määrittää tärkeäksi käsitteeksi puhuttaessa suomalaisuudesta (Koistinen ym., 2021). Suomalainen luonto tuhansine järvineen, puhtaine metsineen, silmäkantamattomiin jatkuvina peltolakeuksineen sekä jylhinä seisovina kallioina on osa ylpeydenaiheitamme, jota maailmalla kadahditaan. Se on rikkaus, jota maailmalla ei pystytä edes kuvittelemaan mitä kaikkea suomalainen luonto itsessään tarjoaa ja mahdollistaa. Neljä erilaista vuodenaikaa omine erityispiirteineen on globaalisti vaikuttavaa, jota pohjoisen maamme kansa pitää itsestäänselvyytenä. Suomalainen luonto on ainutlaatuinen sekä arvostettava asia.

Ylistettäessä suomalaista luontoa tulisi katse kiinnittää myös muualle maailmaan, jossa on hyvin omalaatuisia luontoja ympäristöineen. Ulkoilmapedagogiikkaa toteutetaan ympäri maapalloa eikä ulkoilmapedagogiikkaa tai ulkoilmaoppimista voida sitoa vain suomalaiseen kasvatuskulttuuriin. Ulkoilmapedagogiikka esimerkiksi Australiassa on hyvin erilaista kuin meillä Suomessa (Kokkonen ym., 2025).

Tässä kirjallisuuskatsauksessa pyrimme tutkimaan ulkoilmapedagogiikan hyötyjä lapsen oppimisen sekä kehityksen kannalta sekä sitä, miten ulkoilmapedagogiikka toteutuu eri maissa. Miten luontosuhteen säilyminen sukupolvilta toisille saadaan jatkumaan? Voiko varhaiskasvatus toimia tämän perinteen suunnannäyttäjänä sekä kehittäjänä? Maailman jatkuvasti digitalisoituessa on ensiarvoisen tärkeää opettaa tuleville sukupolville luonnon merkitystä yhdistettynä oppimiseen. Tämä tavoite haastaa kasvattajia toteuttamaan omaa pedagogiikkaansa paikkasidonnaisuutta rikkovalla tavalla, jossa lapsille luodaan oppimisympäristö ulkona tavallisen “luokkahuoneoppimisen” sijaan (Woodhouse & Knapp, 2000).

Varhaiskasvatussuunnitelman on kirjattu ulkoilmassa tapahtuvan pedagogiikan merkitys osana varhaiskasvatusta. Suunnitelman mukaan luonto sekä rakennetut ympäristöt ovat tärkeässä roolissa puhuttaessa lasten oppimisympäristöistä perinteisen sisällä tapahtuvan “luokkaoppimisen” sijaan (Opetushallitus [OPH], 2022). Ulkona tapahtuva oppiminen sekä opetus antaa lukuisia mahdollisuuksia toiminnalliselle oppimiselle osana ylpeydenaiheitamme, suomalaista luontoa.

Ulkoilmapedagogiikka on yksiselitteisimmillään pedagogisen toiminnan siirtämistä ulos, jossa lapset voivat tukia, liikkua, leikkiä ja ilmaista ajatuksiaan. Ulkona tapahtuneet

oppimiskokemukset voivat olla merkityksellisiä sekä pitkäkestoisia. Luonnonmateriaalien käyttö ja käsin tekeminen tukevat muistamista sekä syventävät oppimiskokemusta. (Kiviranta ym., 2024). Ulkona toteutettu opetus antaa lapselle käytännön kokemuksia harjoiteltavasta asiasta ja luo oppimisesta konkreettisempaa ja mielekkäämpää. Oppiminen, joka tapahtuu ulkona rikastuttaa oppimisympäristöjä. Ulkoilmapedagogiikka mahdollistaa lukuisia erilaisia oppimisympäristöjä omalaatuisine mahdollisuuksineen niin metsistä luontopolkuihin ja vesistöihin, kun rakennettuihin leikkipuistoihin.

Ulkoilmaopetuksella sekä ulkoilmapedagogiikalla tiedetään olevan pitkät juuret, ulottuen syvälle vuosisatojen taakse historiaan. Ulkoilmapedagogiikan tunnuspiirteitä on merkitty 1600-luvulta alkaen. Pitkät, vuosisatoja kestäneet perinteet puhuvat selkeää kieltä ulkoilmapedagogiikan tehokkuuden puolesta. (Gilbertson ym., 2022). Kaasinen ja Myllyniemi (2023) huomauttavat, että viimeaikaisissa, tutkimuksissa nousee esiin seikkoja, joiden mukaan lapset vieraantuvat jatkuvasti enemmän luonnosta sekä kasvattajien tulisi omalla toiminnallaan edesauttaa lapsia palaamaan takaisin luontoyhteyteen. Lasten varhainen luontoyhteyden löytäminen edistäisi tutkimusten mukaan kasvua kohti kestäväää elämäntapaa sekä ympäristömyönteistä aikuisuutta.

Kaasinen ja Myllyniemi (2023) ovat esittäneet, että nyky-yhteiskunnassa ihmiset vieraantuvat jatkuvasti enemmän luonnosta ja orjuuttavat itseään yhä enemmän digilaitteiden vangeiksi. Tällaisen ajatusmallin keskiössä ovat erityisesti lapset ja nuoret, jotka pelaavat liikaa videopelejä ja kasvavat liiallisen ruutuajan puitteissa. Onko digitalisoituminen ja yhä lisääntyvä luonnosta vieraantuminen pysäytettävissä kasvattajien omalla toiminnalla?

2 Teoreettinen viitekehys

2.1 Ulkoilmapedagogiikka

Luonnossa sekä rakennetussa ympäristössä retkeily ja ympäristön tutkiminen ja tarkastelu on tärkeä osa varhaiskasvatusta (Küpeli & Bayındır 2025). Positiivisten luonnossa koettujen kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta. Positiivisten luontokokemusten kautta lapsen ympäristösuhteensa vahvistuu (OPH, 2022). Ulkoilmapedagogiikassa ulkona olo, luonto ja pedagogiikka kulkevat käsi kädessä. Ulkoilmapedagogiikka on pedagogista toimintaa, joka on siirretty fyysisten seinien sisäpuolelta ulos. Ulkona toteutettu pedagogiikka luo läpi elämänmittaisia muistoja ja rikastuttaa oppimiskokemuksia moniaistisiksi ja laajemmiksi kokemuksiksi perinteisen luokkaoppimisen sijaan. Aistirikkaat kokemukset ja lukuisat mahdollisuudet opetuksen ja oppimisen erilaisuudelle luovat lapselle vahvan muistijäljen toteutetusta oppimisesta ja erilaisista ulkona koetuista hetkistä. Luonnossa, ulkona ja tekemällä oppien on mahdollista oppia lähes kaikki sama, mitä perinteisesti sisällä oppien. Ulkoilmapedagogiikkaa toteutetaan laajasti ympäri maailmaa eikä sitä voida yhdistää ainoastaan suomalaiseen opetukseen ja oppimiseen. Eri maiden ulkoilmapedagogiikka on laadultaan keskenään hyvin erilaista. (Kokkonen ym., 2025). Ulkoilman sekä luonnon voidaan todeta rikastuttavan opetusta ja oppimista (Maynard & Waters 2007).

Käsitteenä ulkoilmapedagogiikka on osa tekemällä oppimisten periaatetta, koska ulkona toteutettu oppiminen on aina tavallista luokahuoneoppimista aktiivisempaa ja luonteeltaan toiminallisempaa. Varhaiskasvatuksen sekä esi- ja alkuopetuksen pedagogiset tavoitteet on kirjattu valtakunnallisiin varhaiskasvatus ja opetussuunnitelmiin. Molemmissa suunnitelmissa on mainittu luonto osana toteutettavia oppimisympäristöjä. Näistä löytyvät myös ne tavoitteet, arvot ja oppimiskäsitykset, joita pedagogiikalla pyritään tukemaan (Fågel ym., 2021).

2.2 Luonto oppimisympäristönä

Laadukas luonto ja ulkoilmapedagogiikka on moniulotteista oppimista ja opettamista yhdistäen erilaisia pedagogisia tarkoituksia esimerkiksi kokemuksellisuudesta, aistillisuudesta ja toiminallisuudesta (Fågel ym., 2021). Hänen mukaansa suomalainen luonto tarjoaa loistavat puitteet ulkoilma sekä luontopedagogiikan toteuttamiselle (Fågel ym., 2021). Luonto tarjoaa omalla ainutlaatuisuudellaan rajattomasti mahdollisuuksia laadukkaalle ulkoilmapedagogiikalle vuodenaajoista riippumatta. Vuodenaikojen vaihtelu tukee lapsen

tutkivaa oppimista, koska lapsi pääsee tutkimaan sekä havainnoimaan luontoa oppimisympäristönä eri vuodenaikoina. Syksyllä, talvella, keväällä ja kesällä on omaksuttavissa omalaatuiset oppimismahdollisuudet luonnon monimuotoisuuden ansiosta (Maynard & Waters 2007). Pedagogiikka on mahdollista olla läsnä kaikkialla, jatkuvasti. Yhteen summattuna ulkoilmapedagogiikka on ulkona tapahtuvaa pedagogista toimintaa, jolla on opetuksellinen tavoite. Luontopedagogiikka on osa ulkoilmapedagogiikkaa, joka painottuu nimenomaisesti luontopainotteisuuteen.

Luonto, pihat leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat tärkeitä varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat lapsille kokemuksia, materiaaleja sekä monenlaisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Näitä ympäristöjä käytetään liikunnan, luontoelämysten ja oppimisen tukena. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin ympäri vuoden. Tämän kaltainen oppiminen tukee lapsilähtöisen oppimisen periaatetta (Maynard ym., 2013). Ohjatun liikkumisen ohella huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan niin sisällä kuin ulkona. Eri vuodenaikojä hyödynnetään monipuolisesti, jotta lapset voivat opetella jokaiselle vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla sekä liikkua luonnossa (OPH, 2022).

2.3 Tekemällä oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa ympäristön sekä muiden ihmisten kanssa, ja ne luovat pohjan muun osaamisen kehittymiselle sekä elinikäiselle oppimiselle. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen kehitystä monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten kautta. Leikin avulla lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan sekä luovuuttaan, kokeilla ideoitaan ja tutkia maailmaa. Lasten kykyä hahmottaa sekä kuvata ympäristöä tuetaan iän ja kehitystason mukaan (OPH, 2022). Osallisuutta, toiminnallisuutta ja luovuutta edistävät toimintatavat ovat lapselle luontevia tapoja oppimisen näkökulmasta. Ohjattu sekä lapsen omaehtoinen leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu ovat tällaisia. Lapset saavat osallistua työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien valmiuksien mukaan ikätasoisesti. Lasta kuullaan sekä hänen ajatuksiaan arvostetaan. Lasten kaikki aistit sekä keho ovat sellaisia, joilla lapsilla on mahdollisuus tutkia maailmaa. Onnistumisen kokemuksia eri-ikäisille sekä eri tavoin oppiville lapsille mahdollistetaan käyttämällä erilaisia työtapoja. Monipuoliset työtavat edellyttävät vaihtelevaa sekä rikasta oppimisympäristöä (OPH, 2022).

Suomalaisessa varhaiskasvatuksessa lapsi nähdään luonnostaan uteliaana sekä ympäristöään aktiivisesti tutkivaksi kirjoittavat Harju ja Multisilta (2015) tutkimuksessaan. Lapsen kehitystä voidaan tukea kokonaisvaltaisesti asiantuntevan henkilökunnan sekä monipuolisen oppimisympäristön avulla. Hyödyntämällä opetuksessa lapselle mielekkäitä, kiinnostavia ja mukavaksi kokemia toimintatapoja sekä materiaaleja, voidaan vahvistaa lapsen luonnollista innokkuutta uuden oppimiseen. Tämä puolestaan edistää oppimismotivaation kehittymistä, joka kantaa aina aikuisikään asti. Toiminta, joka tuntuu lapselle palkitsevalta, on sisäisesti motivoivaa. Tämä tarkoittaa, että toiminta on kiinnostavaa ja merkityksellistä lapselle itselleen, eikä työskentely aiheen parissa perustu ulkoisiin kannustimiin tai ohjaukseen (Harju & Multisilta, 2015).

Tekemällä oppimisen tavoitteena ei ole kehittää pelkästään oppijoiden akateemisiin valmiuksiin ja konkreettisiin oppimistuloksiin vaan laajempiin kokonaisuuksiin esimerkiksi sosiaalisten taitojen kehittymisenä sekä vuorovaikutuksena. Kuten ulkoilmapedagogiikka ja luontopedagogiikka niin myös tekemällä oppiminen tarjoaa niin opettajille kuin oppijoillekin monipuolisen ja elämysrikkaan tavan opettaa ja oppia (LiikU, n.d.).

Ulkoilmapedagogiikan, luontopedagogiikan ja tekemällä oppimisen välillä on selkeitä yhteneväisiä piirteitä. Tekemällä oppiminen on menetelmänä merkityksellinen. Tekemällä oppiminen innostaa ja kannustaa lapsia oppimaan tekemisen kautta. Oppiminen perustuu aktiiviseen toimintaan, sosiaalisiin vuorovaikutustilanteisiin. Tekemällä toteutetussa opetuksessa oppijat osallistuvat opetukselliseen toimintaan aktiivisina jäseninä eivätkä ainoastaan vastaanota opittavaa tietoa (LiikU, n.d.). Tekemällä oppimisessa pedagogiikka muuttuu kirjaimellisesti toiminnallisemmaksi ja dynaamisemmaksi. Perinteinen sisällä toteutettu oppimistilanne voidaan siirtää ulos, esimerkiksi lähiluontoon, osaksi toteutettavaa ulkoilmapedagogiikkaa tai luontopedagogiikkaa.

Konkreettisenä esimerkkinä ulkoilmapedagogiikan, luontopedagogiikan sekä toiminnallisen oppimisen yhdistelmästä on esimerkiksi perusvärien opettelu ulkona. Pedagoginen toiminta on siirretty ulos lähimetsään. Toiminnan tarkoituksena on kerrata ja harjoitella tyypillisimpiä värejä. Oppijoille annetaan konkreettinen tavoite löytää viisi eri väriä lähimetsästä. Toiminnallisen ulkona tapahtuvan luontopedagogiikan tarkoituksena on, että lapsi löytää viisi eri väriä ja tutustuu samalla luonnossa esiintyviin erilaisiin materiaaleihin ja lajeihin. Lapsi

pääsee näin toteutetussa pedagogisessa toiminnassa itse aktiiviseksi toimijaksi ja osaksi oppimistilannetta.

3 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkimme kirjallisuuskatsauksena toteutettavassa tutkimuksessamme ulkoilmapedagogiikkaa ja tekemällä oppimista. Selvitämme tutkimuksessamme, millaisia tutkimustuloksia on löydetty viimeisen kymmenen vuoden aikana ulkoilmapedagogiikan toteuttamiseen liitetystä hyödyistä lapsen oppimisen ja kehittymisen kannalta.

Tämän tutkimuksen tutkimuskysymykset ovat seuraavat:

1. Millaisia tutkimustuloksia ulkoilmapedagogiikan hyödyistä on lapsen oppimisen ja kehityksen kannalta?

2. Miten ulkoilmapedagogiikassa hyödynnetään tekemällä oppimista?

4 Menetelmä

Tämä kandidaatintutkielma toteutettiin kirjallisuuskatsauksena. Kirjallisuuskatsaus on menetelmä, jossa analysoidaan tutkijoiden aiemmin toteuttamia tutkimuksia ja yhdistetään tutkimuksista saatuja havaintoja, ja siten saadaan luotua uutta tietoa (Vilka, 2023).

Kuvaileva kirjallisuuskatsaus on yksi yleisimmistä kirjallisuuskatsauksen muodoista. Tätä lähestymistapaa voidaan pitää yleiskatsauksena, joka ei noudata tiukkoja ja tarkkoja sääntöjä. Aineistot, joita tutkielmassa käytettiin ovat laajoja, eikä niiden valintaa rajoita metodiset kriteerit. Tämä mahdollistaa tutkittavan ilmiön laaja-alaisen kuvauksen sekä sen ominaisuuksien luokittelun tarvittaessa. Tutkimuskysymykset ovat joustavampia verrattuna muihin katsauksiin. Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen avulla voitiin kerätä laajasti ajankohtaista tutkimustietoa (Salminen, 2011). Hirsjärven ja kollegoiden (2009) mukaan lähdeviitteet ovat olennainen osa tutkimusta, sillä niiden pohjalta lukija voi tarkastella tietoja alkuperäisistä kirjoituksista sekä arvioida, miten tutkija on käyttänyt niitä uuden tiedon rakentamisessa.

Pyrimme löytämään uutta tietoa aiemmin tehtyjen tutkimusten pohjalta toistelematta samoja asioita eri tavalla uudelleen. Uutta tutkimustietoa pyrimme löytämään analysoimalla aiempia tutkimuksia kriittisesti ja vertailemalla niistä saatuja tutkimustuloksia keskenään.

Valitsemiemme aiempien tutkimusten kriittinen analyysi eli jo olemassa olevien tietojen vertaileminen keskenään ja niiden yhdistäminen uuden tiedon tuottamiseksi on tutkimuksemme päätarkoitus (Toronto & Remington, 2020).

4.1 Tutkimuksen toteutus

Tutkimuksen teko jakautui useaan eri vaiheeseen. Tutkimuskysymysten huolellinen määrittäminen on yksi tärkeimmistä tutkimusta määrittävistä tekijöistä. Tarkasti määritellyillä tutkimuskysymyksillä pystyimme rakentamaan perustan tutkimukselle sekä sille minkälaisiin asioihin pyrimme löytämään vastauksia. Tämän lisäksi tutkimuskysymykset määrittivät, minkälaisia aiempia tutkimuksia pyrimme löytämään oman kirjallisuuskatsauksemme aineistoksi. Tutkimusaineistomme koostui pääasiassa teoreettisista ja empiirisistä lähteistä, jotka käsittelevät tutkittavaa aiheitamme kriittisesti sekä laajasti eri näkökulmista. Kerätessä aineistoa on määritettävä selkeät kriteerit etsittäville aineistoille. Hakukriteerien, hakusanojen

kuin tietokantojenkin tuli olla laadukkaita sekä luotettavia. Hakukriteerien selkeä määrittely pyrki takaamaan aineistojen olevan valideja toteutettavan tutkimuksen kannalta (Tuomi & Sarajärvi, 2018).

4.2 Aineiston käsittely ja analysointi

Aineisto koostuu aikaisemmista tutkimuksista, joita tarkastelimme kriittisesti ja pohdimme niiden vastaavuutta omaan tutkimukseemme verraten. Tutkimusten lähdekriittisyys tuli huomioida tarkasti tutkimusartikkeleiden valintavaiheessa.

Aineistoa analysoimme kriittisesti tarkastellen. Kiinnitimme huomiota aineiston sisältöön sekä siihen vastaako artikkeli tutkimuksemme peruseriaatteisiin asiasisällöltään. Aineiston tuli käsitellä keskeisesti ulkoilmapedagogiikkaa, tekemällä oppimista sekä vastata myös muilta osin asettamiimme kriteereihin, jotka on esitetty taulukossa 1.

Tarkkaan valittujen sisään- ja poissulkukriteerien avulla pyrimme varmistamaan laadukkaiden sekä tutkimuksemme kannalta validien artikkeleiden valinnan. Poissulkukriteerien avulla pystyimme rajaamaan aineistohaun ulkopuolelle tutkimuksemme kannalta epärelevantit artikkelit, kuten artikkelit, jotka eivät vastaa tutkimuskysymyksiimme tai ovat julkaisuajankohdaltaan liian vanhoja. Hakukriteereiden huolellinen valinta tuki tutkimuksemme aineiston luotettavuutta.

Lähdeartikkeleiden valinnassa käytimme hakukriteereinä seuraavia: koko tekstin saatavilla, käsittelee ulkoilmapedagogiikkaa ja tekemällä oppimista, artikkelin tulee olla vertaisarvioitu sekä julkaisuajankohta olla 2015-2025 aikavälillä, kielenä englanti, saatavilla ilmaiseksi. Taulukossa 1 (s.10) kuvaamme tutkimuksemme aineiston hakuprosessiin liittyvät sisäänotto sekä poissulkukriteerit.

Taulukko 1. kirjallisuushaun sisäänotto- ja poissulkukriteerit

Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Kielenä englanti	Kielenä muu kuin englanti
Julkaistu 2015-2025	Julkaistu ennen vuotta 2015
Saatavilla ilmaiseksi	Ei saatavilla ilmaiseksi
Vertaisarvioidut artikkelit	Väitöskirjat, konferenssiesitykset
Käsittelee ulkoilmapedagogiikkaa tai tekemällä oppimista	

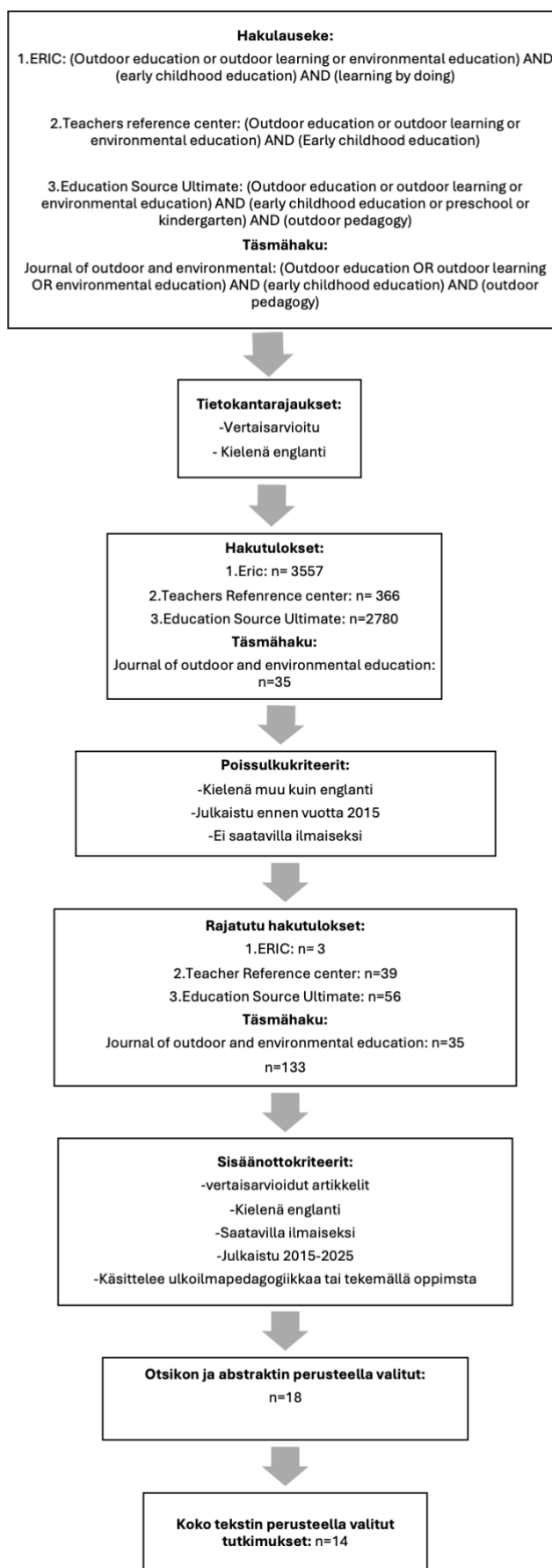
4.3 Hakuprosessi ja analyysi

Toteutimme hakuprosessin alun eri tietokantoja käyttäen. Tietokannoiksi valikoitui ERIC, Education Source Ultimate sekä Teacher Reference Center lisäksi toteutimme täsmähaun, koska tietokannoista suoritettuna haun perusteella tutkimusten määrä uhkasi jäädä suppeaksi. Täsmähaku toteutettiin Journal of Outdoor and Environmental Education lehteä. Tämä lehti valikoitui täsmähaun välineeksi, koska lehden fokus vastaa tutkimuksemme keskeisimpään tutkimustehtävään.

Luotettavien sekä tutkimustamme edistävien lähdeartikkeleiden löytäminen ei ollut itsestäänselvyys. Duplikaattien poistamisen jälkeen artikkelit valittiin otsikon ja abstraktin perusteella. Otsikon ja abstraktin perusteella valitsimme 11 artikkelia. Täsmähaun avulla onnistuimme löytämään 4 artikkelia lisää turvaamaan tutkimuksemme luotettavuutta laajentaen tutkimusaineistoa.

Näiden tietokannoista tehtyjen hakujen lisäksi toteutimme täsmähaun Journal of Outdoor and Environmental Education lehdestä tutkimuksemme luotettavuuden takaamiseksi. Täsmähaun avulla onnistuimme löytämään tarvittavan määrän luotettavia artikkeleita tutkimuksemme luotettavuuden varmistamiseksi. Toteuttamassamme lisähaussa käytimme hakusanoina/lausekkeina seuraavia: Outdoor education OR outdoor learning OR environmental education AND early childhood education AND outdoor pedagogy. Näillä hakusanoilla löytyi 35 artikkelia. Alla oleva taulukko 2 (s.11) kuvaa hakuprosessiamme.

Taulukko 2. Hakuprosessi

Taulukko 2 (s.11) mukaisen hakuprosessin perusteella valitsimme yhteensä 14 artikkelia osaksi tutkimustamme. Alla oleva taulukko 3 esittää tutkimukseemme valitut artikkelit.

Taulukko 3. tutkimusaineisto

Tekijä(t)	Artikkeli	Julkaisu	Maa	Vuosi
Boileau, E., & O'Donoghue, L.	Learning to embrace outdoor pedagogy: early childhood education student experiences of a nature-focused practicum	<i>Journal of Outdoor and Environmental Education</i>	Australia	2024
Dietze, B., & Kashin, D.	Perceptions That Early Learning Teachers Have About Outdoor Play and Nature.	<i>LEARNing Landscapes</i>	Kanada	2019
Ebbeck, M., Yim, H. Y. B., & Warriar, S.	Early Childhood Teachers' Views and Teaching Practices in Outdoor Play with Young Children in Singapore.	<i>Early Childhood Education Journal</i>	Singapore	2019
Fruin, H.	Muddy Play.	<i>YC: Young Children</i>	Yhdysvallat	2020
Garcia-González, E., & Schenetti, M.	Education in nature and learning science in early childhood: a fertile and sustainable symbiosis	<i>Journal of Outdoor and Environmental Education</i>	Australia	2022
Harwood, D., Barratt, J., Donison, L., & Frizelle, C.	"I could list one million benefits!" Exploring perceptions & practices of outdoor play in the YMCA from a bioecological perspective	<i>Journal of Outdoor and Environmental Education</i>	Kanada	2025
Honig, A. S.	Outdoors in nature: special spaces for young children's learning.	<i>Early Child Development & Care</i>	Yhdysvallat	2019
Ne'matullah, K. F., Mee Mee, R. W., Talib, N. A., Pek, L. S., Amiruddin, S., & Ismail M. R.	Early childhood education pre-service teachers' perception of outdoor learning.	<i>International Journal of Evaluation & Research in Education</i>	Malesia	2024
Olsen, H., & Smith, B.	Sandboxes, loose parts, and playground equipment: a descriptive exploration of outdoor play environments.	<i>Early Child Development & Care</i>	Yhdysvallat	2017
Sanderud, J. R., Gurholt, K. P. & Moe, V. F.	Didactic sensitivity to children and place: a contribution to outdoor education cultures.	<i>Sport, Education & Society</i>	Norja	2022
Tanik Onal, N., & Ezberci Cevik, E.	Science Education in Outdoor Learning Environments from the Perspective of Preschool Teachers: Definitions, Opportunities, Obstacles, and Possible Solutions	<i>Malaysian Online Journal of Educational Sciences</i>	Malesia	2022
Vander Donk, K.	Nature play with children under three: a case study of educator risk-taking	<i>Journal of Outdoor and Environmental Education</i>	Australia	2023
Wight, R. A., Kloos, H., Maltbie, C. V., & Carr, V. W.	Can playscapes promote early childhood inquiry towards environmentally responsible behaviors? An exploratory study.	<i>Environmental Education Research</i>	Yhdysvallat	2016
Yıldırım, G., & Özyilmaz Akamca, G.	The effect of outdoor learning activities on the development of preschool children.	<i>South African Journal of Education</i>	Etelä-Afrikka	2017

5 Tulokset

Tässä osiossa esitämme tutkimuksemme tulokset tutkimuskysymyksittäin avattuina. Ensimmäiseksi selvitämme, minkälaisia tutkimustuloksia ulkoilmapedagogiikan hyödyistä on lapsen oppimisen ja kehityksen kannalta sekä miten ulkoilmapedagogiikassa hyödynnetään tekemällä oppimista. Lisäksi esitämme tulokset toiseen tutkimuskysymykseemme liittyen, jossa keskitytään selvittämään tapoja, joilla tekemällä oppimista hyödynnetään ulkoilmapedagogiikassa.

5.1 Ulkoilmapedagogiikan hyödyt lapsen oppimisen ja kehityksen tukijana

Ulkoilmapedagogiikka tukee lapsen oppimista ja kehitystä monilla osa-alueilla. Tutkimus osoittaa, että ulkoilmapedagogiikan hyödyt ovat moniulotteisia ja tukevat lapsen oppimista ja kehitystä varsin laaja-alaisesti. Oppimisen ja kehityksen osa-alueita, joita ulkoilmapedagogiikka tukee ovat esimerkiksi kognitiivisia, kielellisiä, motorisia kuin sosio-emotionaalisia taitoja. Sosiologisten sekä emotionaalisten taitojen kehittyminen osana ulkoilmapedagogiikkaa korostuu lasten yhteistyössä sekä vuorovaikutuksessa toisten lasten kanssa. Ulkoilmapedagogiikalla tiedetään olevan merkittäviä vaikutuksia lapsen kognitiiviseen kehitykseen sekä ongelmanratkaisukyvyyn kehittymiseen. (Ne'matullah, 2024; Yıldırım, & Özyilmaz Akamca, 2017).

Tutkimuksien perusteella voidaan todeta, että ulkoilmapedagogiikkaa sekä ulkoilmaoppimista tulisi korostaa erityisesti esiopetusvuosina. Ulkoilmaoppimista sekä ulkoilmapedagogiikkaa on tärkeää painottaa opetussuunnitelmissa sekä opettajia tulisi tukea toteuttamaan pedagogiikkaansa ulkoilmapedagogiikkana, koska sillä tiedetään olevan laaja-alaisia sekä useita erilaisia positiivisia vaikutuksia lapsen kasvun, kehityksen sekä oppimisen kannalta (Sanderud, ym., 2022; Yıldırım, & Özyilmaz Akamca, 2017).

Pedagogisen toiminnan siirtäminen sisätiloista ulos muodostaa opettajalle niin pedagogisia kuin organisatorisia haasteita luoden samalla lukuisia mahdollisuuksia toimivalle sekä laadukkaalle pedagogiselle toiminnalle lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistäjänä (Sanderud, ym., 2022). Ulkona tapahtuva opetus haastaa opettajia kokeilemaan rohkeasti erilaisia tapoja toteuttaa pedagogiikkaansa ja rikkomaan kaavamaisia rutiineita osana opetusta. Ulkona tapahtuvassa pedagogisessa toiminnassa opettajan keskeinen rooli siirtyy sivummalle luoden lapsille mahdollisuuden osallistua aktiivisempina toimijana yhteiseen

pedagogiseen toimintaan. Oppiminen ulkona mahdollistaa monipuolisempia oppimisympäristöjä sisätilaoppimisen sijaan (Ebbeck, ym., 2019; Sanderud, ym., 2022; Vander Donk, 2023).

Kaupunkiympäristössä toteutettu ulkoilmapedagogiikka vaatii opettajalta huolellista suunnittelua sekä käytännön ratkaisuja erityisesti turvallisuuden osalta. Huolellisesti suunniteltu sekä toteutettu ulkoilmapedagogiikka luo lähes rajattomasti mahdollisuuksia erilaisten asioiden oppimiselle. Onnistuneen ulkoilmapedagogiikan toteuttamisen ei voida sanoa olevan itsestään selvää, mutta onnistuneena hyvin antoisaa niin opettajalle kuin lapsille (Ebbeck, ym., 2019; Tanik Onal, & Ezberci Cevik, 2022; Vander Donk, 2023).

Ulkoilmapedagogiikan toteuttaminen vaatii arvostusta sekä kiinnostusta ulkona tapahtuvaa pedagogiikkaa kohtaan erilaisilta sidosryhmiltä niin vanhemmilta, opettajilta kuin päättäjiltäkin. Oikeanlainen resursointi, aito halu sekä kiinnostus ulkona tapahtuvaa pedagogista toimintaa ja sen jatkuvaa kehittämistä kohtaan on yksi perusedellytys laadukkaan ulkoilmapedagogiikan toteutumiseksi (Boileau, & O'Donoghue, 2024; Dietze, & Kashin, 2019; Harwood, ym., 2025).

Ulkona oppimisen positiiviset vaikutukset lapsen kehityksen osa-alueisiin

Oppimisella ulkona tiedetään olevan merkittävästi positiivisia vaikutuksia lapsen kehityksen eri osa-alueille. Kehityksen osa-alueita ovat erityisesti kognitiiviset, fyysiset, motoriset, sosiaaliset sekä vuorovaikutukselliset taidot (Ebbeck, ym., 2019; Yıldırım, & Özyilmaz Akamca, 2017). Ulkona lapset pääsevät liikkumaan ja tutkimaan ympäristöään eri tavoin kuten juoksemalla, kiipeilemällä sekä hyppimällä. Tämänkaltaisen toiminta tukee lapsen motorista kehitystä. Aktiivisesti ulkona oppiva lapsi kehittyy myös kognitiivisesti. Ulkoilma stimuloi lapsen aisteja ja haastaa lasta tutkimaan ympäristöään (Honig, 2019; Garcia-González, 2022).

Ulkoilmapedagogiikan tuottamien hyötyjen kehityksen eri osa-alueille ovat luonnollisesti yksilöllisiä, mutta tutkimustulosten perusteella voidaan todeta ulkoilmapedagogiikan tuottaman kehityksen lapsen kasvulle olevan erittäin positiivista. Vapaamuotoisempi ulkonaoppiminen haastaa lasta toteuttamaan omia ongelmanratkaisutaitojaan yhdessä muiden lasten kanssa kehittäen myös sosiaalisia taitoja yhteistyössä muiden vertaistensa kanssa.

Tämän kaltainen oppiminen korostaa lapsen roolia aktiivisena toimijana osana opetusta sekä itsenäistä toimijuutta (Sanderud, ym., 2022). Vapaus liikkua, tutkia, ihmetellä sekä havainnoida antaa lapselle mahdollisuuden kokea useita erilaisia tunteita niin iloa, surua, onnistumista kuin pettymystäkin turvallisten aikuisten ollessa läsnä. Erilaisten tunteiden kokeminen osana ulkoilmapedagogiikka tukee lapsen emotionaalisten taitojen kehitystä (Yıldırım, & Özyılmaz Akamca, 2017). Opettajien tehtävä on tarjota laadultaan turvallisia, lasta innostavia sekä sopivassa suhteessa haastavia ympäristöjä oppimisympäristöksi, jossa lapsi pääsee harjoittelemaan edellämainittuja kehityksen osa-alueita (Sanderud, ym., 2022).

5.2 Tekemällä oppimisen toteutuminen ulkoilmapedagogiikassa

Ulkoilmapedagogiikassa tekemällä oppimista hyödynnetään lasten aktiivisen osallistumisen, luonnonympäristön tarjoamien materiaalien sekä arkisten tilanteiden kautta. Luonto tarjoaa lapsille mahdollisuuksia havainnointiin, kokeilemiseen, liikkumiseen ja yhteistoimintaan, jotka kaikki tukevat tekemällä oppimista monipuolisesti. Ulkoilmapedagogiikka mahdollistaa lasten oppimisen omassa tahdissa sekä haasteiden kautta tapahtuvan oppimisen (Honig, 2019; Wight, ym., 2016).

Luontoa voidaan pitää oppimisalustana. Luonto tarjoaa erilaisia materiaaleja oppimiseen, kuten kiviä, kasveja ja vettä. Materiaaleja voidaan hyödyntää monipuolisen ja käytännönläheisen oppimisen välineinä. Leikit, joissa hyödynnetään luonnonmateriaaleja tukevat lasten tieteellistä uteliaisuutta ja ympäristötietoisuutta. Lapset oppivat käytännön kautta tutkimalla sekä havainnoimalla luonnonmateriaaleja ja pohtimalla ympäristön ilmiöitä. Havainnointi toteutuu luonnollisesti sekä arkisten tilanteiden kautta esimerkiksi lapset tarkkailevat säätä, eläimiä, kasveja sekä erilaisia luonnon ääniä (Fruin, 2022; García-González, & Schenetti, 2022; Olsen, & Smith, 2017).

Vapaa leikki luonnossa on keskeinen osa ulkoilmapedagogiikkaa ja sillä onkin merkittävä rooli lapsen kehityksessä ja tieteellisen ajattelun tukemisessa. Ongelmanratkaisutaidot, itsesäätely ja sosiaaliset taidot kehittyvät luonnossa. Ulkoilmapedagogiikka tukee lasten itsenäistä leikkiä ja oppimista, jolloin lapset voivat itse säädellä vuorovaikutustaan ja oppia kokemuksellisesti (Harwood, ym., 2025). Opettajien didaktinen herkkyys mahdollistaa lasten omaehtoisen tutkimisen luonnossa, mikä edistää kokonaisvaltaisesti lasten kehitystä. Opettajat kannustavat ja ohjaavat lapsia tutkimaan sekä kokeilemaan (Sanderud, 2022).

Australiassa ulkona oppiminen nähdään keskeisenä osana varhaiskasvatusta, koska ulkoympäristöt tarjoavat sellaisia oppimismahdollisuuksia, joita sisätiloissa ei ole saatavilla. Tämä tukee ajatusta, että ulkoilmapedagogiikka hyödyntää tekemällä oppimista antamalla lapsille vapauden tutkia, liikkua ja kokeilla ulkoympäristössään. Puolestaan Singaporessa ulkoileikin toteutumista hankaloittavat haastavat terveyst- ja turvallisuusriskit, tilanpuute sekä fyysisten resurssien rajallisuus (Ebbeck, ym., 2019; Vander Donk, 2023).

Erilaisuus eri maiden ulkoilmapedagogiikan välillä nostaa esiin mielenkiintoisen sekä tärkeän näkökulman ulkoilmapedagogiikan erilaisuudesta. Tutkimuksen perusteella ei voida todeta ulkoilmapedagogiikalle käsitteenä tietyntylaisia raameja. Sen voidaan todeta olevan muotoutuvaa, sovellettavaa sekä toteutettavissa olevaa paikasta riippumatta (Vander Donk, 2023).

6 Pohdinta

Tämä tutkimusprosessi on ollut mielenkiintoinen ja kehittävä kokemus.

Ulkoilmapedagogiikka kaikkine rikkauksineen sekä tekemällä oppiminen ominaispiirteineen osoittautuivat erittäin laaja-alaisiksi sekä mielenkiintoisiksi aiheiksi. Jo ennen tutkimusta tiesimme ulkoilun ja ulkona tapahtuvan oppimisen olevan tärkeää lapsen kasvuille ja kehitykselle. Tehdessämme tutkimusta tietämyksemme ulkoilmapedagogiikan moninaisuudesta laajeni merkittävästi luoden meille laajempaa ymmärrystä henkilökohtaisesti kiinnostavasta aiheesta.

Henkilökohtaisella tasolla kiinnostava aihe vahvasti motivaatiota pyrkiä toteuttamaan mahdollisimman laadukasta tutkimusta, josta koemme hyötyvämmme myös tulevaisuudessa osana opettajan työtä. Tutkimuksen antama laajempi käsitys ulkoilmapedagogiikan monialaisista hyödyistä oli mielestämme erityisen kiinnostavaa. Mielestämme ulkoilmapedagogiikan laaja-alaiset hyödyt lapsen kehityksen eri osa-alueille on tärkeää ymmärtää siksi, että tämän aihepiirin syvempi ymmärrys tukee osaamista myös käytännön työssä.

Oli mielenkiintoista huomata, että ulkoilmapedagogiikan hyödyt ovat positiivisia sekä laajoja, mutta sisältävät myös omia haasteita. Kivirannan ja kollegoiden (2024) tekemässä tutkimuksessa nousi samoja haasteita esille, kun meidänkin tutkimuksessamme. Opettajien osaaminen, resurssit, turvallisuus sekä sääolosuhteet voivat tehdä omat haasteensa ulkoilmapedagogiikan toteutumiseen.

Koska ulkoilmapedagogiikalla on paljon myönteisiä vaikutuksia lasten kehityksen näkökulmasta ei sen toteutumisen esteenä saisi olla opettajien kouluttautumattomuus. Mielestämme opettajilla tulisi olla kyky heittäytyä ulkoilmapedagogiikkaan ilman spesifiä koulutustakin. Tulisiko opettajakoulutuksen opetussuunnitelmaan sisällyttää enemmän ulkoilmapedagogiikkaa, kuten Yıldırım & Özyılmaz Akamca (2017) ovat tutkimuksessaan pohtineet.

Tämän lisäksi oli mielenkiintoista huomata, kuinka erilaista ulkoilmapedagogiikka on eri puolella maailmaa. Kokkonen ja kollegat (2025) ovat myös todenneet tutkimuksessaan ulkoilmapedagogiikalla olevan paljon erilaisia tunnuspiirteitä eri puolella maailmaa.

Uskomme kuitenkin tutkimuksesta saamiemme tulosten perusteella, että vaikka ulkoilmapedagogiikka on hyvin erilaista eri puolilla maailmaa, on siitä paljon hyötyä lapsen kasvulle ja kehitykselle. Kiviranta ja kollegat (2024) ovat tutkineet ja todenneet, että ulkona oppiminen on tehokas ja monipuolinen tapa tukea lasten oppimista sekä kehitystä. Uskomme, että jokaisessa maassa johon tutkimusaineistomme ulottui, on toteutettavissa laadukasta ulkoilmapedagogiikkaa huomioiden ympäristöjen erilaisuus niin haasteineen kuin mahdollisuuksineen. Mielestämme olisi kiinnostavaa päästä näkemään sekä toteuttamaan ulkoilmapedagogiikkaa esimerkiksi Singaporen tai Australian tapaan.

Tässä tutkimuksessa teimme huomion, että ulkoilmapedagogiikka sekä tekemällä oppiminen käsitteinä kulkevat vahvasti käsi kädessä, vaikka ovatkin käsitteinä hyvin erilaisia. Muun muassa Fågel kollegoineen (2021) ovat nostaneet tutkimuksessaan esiin ulkoilmapedagogiikan sekä tekemällä oppimisen yhteneväisyyksiä. Pohdimme tutkimuksen kuluessa, miten hyödyntäisimme itse omassa pedagogiikassamme ulkoilmapedagogiikkaa yhdistettynä tekemällä oppimiseen. Tämän tutkimuksen tuloksia tarkasteltaessa nousee esiin useita positiivisia menetelmiä, jotka tukevat ulkoilmapedagogiikan sekä tekemällä oppimisen pedagogista toteuttamista.

Ulkoilmapedagogiikka sekä tekemällä oppiminen oli mielestämme todella tutkimisen arvoinen aihe, koska aiempia tutkimuksia aiheesta on huomattavasti vähemmän kuin monesta muusta aiheesta. Se miten nämä kaksi käsitettä tunnetaan maailmalla, sai meidät ajattelemaan kriittisesti ja pohtimaan, mitä ulkoilmapedagogiikka oikeastaan on ja mikä kaikki voidaan luokitella osaksi ulkoilmapedagogiikkaa sekä tekemällä oppimisen yhdistämistä osaksi ulkoilmapedagogiikkaa.

Tämän tutkimusprosessin myötä jäimme pohtimaan, millä tavalla ulkoilmapedagogiikkaa voisi kehittää niin meillä Suomessa kuin globaalisti sekä minkälaista tutkimusta ulkoilmapedagogiikan kehittäminen vaatisi.

7 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Tutkijat tekevät oman tutkimustyönsä ja kantavat vastuun eettisistä päätöksistä.

Tutkimusetiikka koostuu kollegiaalisesti sovituista tavoitteista sekä periaatteista, mutta vastuu on kuitenkin yksittäisillä tutkijoilla. Tutkijan tehtävänä on noudattaa näitä yhteisesti sovittuja periaatteita omassa tutkimuksessaan (Kuula, 2011).

Kirjallisuuskatsauksen eettisyyttä ja luotettavuutta pohdittaessa keskeisessä roolissa on lähteiden luotettavuuden tarkastelu. Kirjallisuuskatsauksessa on tärkeää käyttää luotettavia lähteitä, sillä katsaus rakentuu aiempiin tutkimuksiin perustuvan tiedon varaan. Lähteiden valinnalla on suora vaikutus kirjallisuuskatsauksen laatuun ja sen esittämiin tuloksiin. Epäluotettavat ja harhaanjohtavat lähteet vaikuttavat negatiivisesti tutkimuksen tuloksiin ja voivat heikentää tutkimusta (Vilkkä, 2023).

Kirjallisuuskatsauksen laatiminen edellyttää, että tiedot katsauksessa ovat oikein, sillä tämä vaikuttaa suoraan katsauksen luotettavuuteen ja uskottavuuteen. Vääristellyt tiedot johtavat virheellisiin johtopäätöksiin sekä epäselvyyksiin, mikä heikentää katsauksen luotettavuutta (Tutkimuseettinen neuvottelukunta [TENK], 2023).

Kirjallisuuskatsauksessa tulee viitata lähteisiin asianmukaisella tavalla. Asianmukainen viittaus tarkoittaa sitä, että jokainen lähde on merkitty selkeästi ja oikein. Kun lähteisiin on viitattu oikein, pystyy lukija jäljittämään alkuperäiset tiedot ja arvioida niiden luotettavuutta (Leung, 2015). Hyvän tieteellisen käytännön keskeinen osa on muiden tutkijoiden työn kunnioittaminen, joka ilmenee muun muassa tutkimuksien viittauksissa (TENK, 2023).

Lähteet

- Boileau, E., & O'Donoghue, L. (2024). Learning to embrace outdoor pedagogy: early childhood education student experiences of a nature-focused practicum. *Journal of Outdoor and Environmental Education*, 1–24.
- Dietze, B., & Kashin, D. (2019). Perceptions that early learning teachers have about outdoor play and nature. *LEARNing Landscapes*, 12(1), 91–105.
- Ebbeck, M., Yim, H. Y. B., & Warriar, S. (2019). Early childhood teachers' views and teaching practices in outdoor play with young children in Singapore. *Early Childhood Education Journal*, 47(3), 265–273.
- Fruin, H. (2020). Muddy play. *YC Young Children*, 75(1), 68–75.
- Fågel, R., Jussila, V., & Sarkkinen, S. (2021). *Ilo kasvaa ulkona luontotoiminnan käsikirja*. SYKLI.
- Garcia-González, E., & Schenetti, M. (2022). Education in nature and learning science in early childhood: A fertile and sustainable symbiosis. *Journal of Outdoor and Environmental Education*, 25(3), 363–377.
- Gilbertson, K., Ewert, A., Siklander, P. & Bates, T. (2022). Outdoor education: methods and strategies. *Human Kinetics*.
- Harju, V. & Multisilta, J. (2015). Leikilliset oppimateriaalit innostavat oppimaan. Teoksessa: Multisilta, J. & Niemi, H. *Rajaton luokkahuone* (270–284). PS-kustannus.
- Harwood, D., Barratt, J., Donison, L., & Frizelle, C. (2025). “I could list one million benefits!” Exploring perceptions & practices of outdoor play in the YMCA from a bioecological perspective. *Journal of Outdoor and Environmental Education*, 1–24.
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2009). *Tutki ja kirjoita*. Tammi.
- Honig, A. S. (2019). Outdoors in nature: special spaces for young children's learning. *Early Child Development & Care*, 189(4), 659–669.
- Kaasinen, A. & Myllyniemi, U. (2023). *Ulkona opettamisen käsikirja*. PS-kustannus.
- Kangasniemi, M., Utriainen, K., Ahonen, S-M., Pietilä, A-M., Jääskeläinen, P. & Liikanen, E. (2013). Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon. *Hoitotiede*, 25(4), 291–301.
- Kiviranta, L., Lindfors, E., Rönkkö, M-L. & Luukka, E. (2024). Outdoor learning in early childhood education: exploring benefits and challenges. *Education research*, 66(1), 102–119.
- Koistinen, A., Lehtinen, A. & Nieminen, E. (2021). Kysely: Lähes 90 prosenttia suomalaisista pitää luontoa itselleen tärkeänä – erilaisia luontosuhteita on laaja kirjo, ei yhtä ainoa oikeaa. 9.12.2021
- Kokkonen, J., Baillieul, E. & Quay, J. (2025). Investigating outdoor education in Finland and Australia: positioning outdoor education as curriculum. *Journal of Outdoor Environmental Education*, 1–26
- Kuula, A. (2011). *Tutkimusetiikka. Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys*. Vastapaino.

- Küpeli, K. & Bayındır, D. (2025). Preschool outdoor education environment quality predicts children's environmental attitude, awareness and affinity towards nature (biophilia). *Early Years*, 1–15.
- Leung, L. (2015). Validity, reliability, and generalizability in qualitative research. *Journal of family medicine and primary care*, 4(3), 324–327.
- LiikU. N.d. Viitattu 19.12.2024. <https://www.liiku.fi/varhaiskasvatus-koulu-ja-oppilaitos-yhteistyohjelmat-ja-hankkeet/liikkuvat/liikkuva-koulu-ohjelma/materiaalit/toiminnallinen-oppiminen/>
- Maynard, T., Waters, J. & Clement, J. (2013). Child-initiated learning, the outdoor environment and the 'underachieving' child. *Early Years*, 33(3). 212–225.
- Maynard, T. & Waters, J. (2007). Learning in the outdoor environment: a missed opportunity? *Early Years*, 27(3). 255–265.
- Ne'matullah, K. F., Mee Mee, R. W., Talib, N. A., Pek, L. S., Amiruddin, S., & Ismail M. R. (2024). Early childhood education pre-service teachers' perception of outdoor learning. *International Journal of Evaluation & Research in Education*, 13(3), 1474–1480.
- Olsen, H., & Smith, B. (2017). Sandboxes, loose parts, and playground equipment: a descriptive exploration of outdoor play environments. *Early Child Development & Care*, 187(5–6), 1055–1068.
- Opetushallitus. (2022). *Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2022*. Opetushallitus.
- Salminen, A. 2011. *Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin*. Vaasan yliopiston julkaisuja, Opetusjulkaisuja 62, Julkisjohtaminen 4.
- Sanderud, J. R., Gurholt, K. P., Moe, V. F., Tanik Onal, N., & Ezberci Cevik, E. (2022). Science education in outdoor learning environments from the perspective of preschool teachers: definitions, opportunities, obstacles, and possible solutions. *Malaysian Online Journal of Educational Sciences*, 10(1), 37–51.
- Toronto, C. E., & Remington, R. (2020). *A step-by-step guide to conducting an integrative review*. Springer.
- Tuomi, J., & Sarajarvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Tammi.
- Tutkimusellinen neuvottelukunta. (2023). Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa.
- Vaismoradi, M., Turunen, H., & Bondas, T. (2013). Content analysis and thematic analysis: Implications for conducting a qualitative descriptive study. *Nursing and Health Sciences*, 15(3), 398–405.
- Vander Donk, K. (2023). Nature play with children under three: a case study of educator risk-taking. *Journal of Outdoor and Environmental Education*, 26(3), 447–462.
- Vilka, H. (2023). *Kirjallisuuskatsaus metodina, opinnäytetyön osana ja tekstilajina*. Art House.

Wight, R. A., Kloos, H., Maltbie, C. V., & Carr, V. W. (2016). Can playscapes promote early childhood inquiry towards environmentally responsible behaviors? An exploratory study. *Environmental Education Research*, 22(4), 518–537.

Woodhouse, J. & Knapp, C. 2000. Place-Based Curriculum and Instruction.

Yıldırım, G., & Özyılmaz Akamca, G. (2017). The effect of outdoor learning activities on the development of preschool children. *South African Journal of Education*, 37(2) 1–10.